Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	25C/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4118212236
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Heinrich
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2019:4118212236.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. D. R. XX, zastúpený: JUDr. Ladislav Chmelár, advokát, so sídlom Vráble - Levická 579/18, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava - Štúrova 2, IČO 00166481 zastúpená JUDr. Juditou Sailerovou, prokurátorkou Okresnej prokuratúry Nitra, o zaplatenie sumy 3.191,80 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.051,02 eura s 5% úrokom z omeškania od 24.07.2018 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Žalobcovi voči žalovanému súd priznáva náhradu trov konania v rozsahu 91,18%.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa podaným návrhom zo dňa 17.10.2018 domáhal náhrady škody v sume 3.191,80 eur. Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 15.02.2007 bolo voči žalovanému začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Voči uzneseniu podal opravný prostriedok, ktorí bol zamietnutý. Dňa 17.01.2008 prokuratúra podala na súd obžalobu. Krajský súd v Nitre po predchádzajúcich viacerých zrušených rozhodnutiach Okresného súdu rozhodnutím zo dňa 08.09.2016 žalobcu právoplatne oslobodil. Žalovaná suma predstavovala náklady za obhajobu v trestnom konaní žalobca v sume 2.641,80 eur, za vypracovanie znaleckého posudku sumu 200 eur a cestovné náklady sumu 350 eur. Nárok si uplatnil na GP SR. Žalovaný odmietol plniť listom doručeným 02.07.2018.

2.Právny zástupca žalobcu sa pridržiaval podaného návrhu. Mal za to, že je dôvodný nárok na náhradu škody ktorá spočíva vo vynaložených nákladoch žalobcu počas trestného konania. Nestotožňoval sa s právnym názorom žalovaného hlavne s poukazom na uvádzaný nález ústavného súdu SR 540/16 z 13.12.2016 ale poukazuje aj na rozhodnutie KS NR 9Co/14/17 zo dňa 2.11.2017. Trval na žalobe v žalovanej výške keď čo sa týka odvolaní vo veci OS opakovane rozhodol dva krát v zákonnej lehote po vyhlásení rozsudku písomne podal odvolanie a potom ako bol doručený rozsudok podal písomné odvolanie s odôvodnením namietajúc konkrétne závery súdu. Poukazuje na § 309 ods. 1 Trestného poriadku. Čo sa týka ZP žalobca sa nestotožňoval so ZP MUDr. O. ktorý bol v konaní vykonaný, preto si dal vyhotoviť ZP JUDr. A. ktorý bol viac v jeho prospech. Obvinený má právo predkladať dôkazy pričom k dôkazu patrí aj ZP s poukazom na § 119 ods. 2,3 Trestného poriadku. Čo sa týka cestovného žalobca žil a žije a pracuje v A.. Žalobca mal všeobecné problémy v práci ohľadne trestného konania keď si nemohol stále pýtať voľno, aby neprišiel o prácu, preto čerpával dovolenku. S odstupom času už nevie dokladovať cestovné náhrady . V tom čase bol v podstate monopolný dopravca a reálne cestovné bolo aj vyššie. Mal zato, že žaloba bola podaná dôvodne. Potom ako žalovaný

odmietol výzvu na plnenie žalovaná suma bola žalobcom špecifikovaná. K matematickým výpočtom súdu nemá námietky. V prípade úspechu si uplatňoval náhradu trov konania. Ohľadne namietaných úkonov žalovaným poukazoval na § 14 odst. 8 vyhlášky 655/2004.

3. Zástupkyňa žalovaného uvádzala, že sa pridržiava písomného vyjadrenia na ktorom zotrvala. Má za to, že trestné konanie nebolo nezákonné. Vec bola opakovane zrušená KS až v záverečnom rozhodnutí bolo konštatované, že sa skutok nestal. Čo sa týka žalovanej sumy v prípade že sa obžalovaný nevzdá odvolania po vyhlásení rozsudku, lehota na odvolanie mu začína plynúť až doručením rozsudku. Znalecký posudok MUDr. A. považuje za neúčelný, teda nie je spochybnené že by si ho nedal žalobca vyhotoviť, avšak nemal vplyv na trestné konanie ako už bolo konštatované nebol v rámci oslobodenia žalobcu ani spomínaný. V prípade že žalobca pracovnou zmluvou alebo inak zdokladuje pobyt či prácu v zahraničí nebude žalovaný jeho cestovné náklady namietať, tiež rešpektujúc odstup času. Mala za to, že boli splnené podmienky pre trestné stíhanie , toto nebolo nezákonné preto nie je nárok žalobcu v zmysle zákona 514/2003 oprávnený. Má zato, že znalecký posudok MUDr. A. nebol urobený účelne, keď oslobodzujúce rozhodnutie KS vôbec na neho nepoukazovalo. Trovy konania si neuplatňovala.

4.Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : žalobou z čl. 1-8, uznesením o začatí stíhania z čl. 11, odvolaním voči uzneseniu z čl. 12,
zamietnutím sťažnosti z čl. 13, obžalobou z čl. 14, rozsudkom OS z čl. 15-20, rozhodnutím KS z čl. 21-26, vyčíslením trov a cestovného z čl. 28-34, príjmovými dokladmi z čl. 35-39, likvidáciou znaleckého z čl. 40, cestovným lístkom z čl. 41-42, žiadosťou o predbežné prerokovanie z čl. 43-46, odpoveďou z čl. 47-49, vyjadrením žalovaného z čl. 107-111, spisom OS Nitra sp. zn. 21T/8/2008, pracovnou zmluvou z čl. 126-129, ukončením pracovnej zmluvy z čl. 130 a zistil tento skutkový a právny stav :

5. Žalobca sa podaným návrhom zo dňa 17.10.2018 domáhal náhrady škody v sume 3.191,80 eur. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-1302/2-OVS-NR-2006 zo dňa 15.02.2007 bolo voči žalovanému začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že dňa 17.02.2006 na verejnom mieste po slovnej potyčke s poškodeným mu strekol slzotvorný plyn do očí a dva krát ho udrel päsťou ruky do nosa. Voči uzneseniu podal opravný prostriedok, ktorí bol zamietnutý. Dňa 17.01.2008 prokuratúra podala na súd obžalobu pod sp.zn. 2Pv 560/06 - 26. Za skutok bol žalobca uznaný vinným trestným rozkazom. Po odpore bol rozsudkom Okresného súdu Nitra oslobodený, toto rozhodnutie odvolací súd zrušil. Následne bol tri krát žalobca uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu, ktoré boli zrušené odvolacím súdom a naposledy Krajský súd v Nitre rozhodnutím sp.zn. 4To/57/2016-384 zo dňa 08.09.2016 žalobcu právoplatne oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok pre ktorí bol stíhaný. Za obhajobu v trestnom konaní žalobca zaplatil sumu 2.641,81 eur v rozsahu podľa § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Úkony, strata času a cestovné náklady právneho zástupcu boli špecifikované na č.l. 28 až 34. Žalovaný namietal dva písomné úkony, keď neakceptoval, že žalobca si uplatňuje náklady za úkon odvolanie z 15.12.2011 a aj následné doplnenie odvolania o odôvodnenie z 16.08.2012, ako aj za úkon odvolanie z 07.04.2014 a aj následné doplnenie o odôvodnenie z 11.03.2015. Podľa žalovaného má žalobca nárok len na jeden úkon za to ktoré odvolanie, žalobca mal za to, že ide o dva úkony - odvolanie a odôvodnenie odvolania. Ostatný rozsah úkonov nebol medzi stranami sporný. žalobca zaplatil za vypracovanie znaleckého posudku MUDr. A. sumu 200 eur ktoré od žalovaného požadoval. V predmetnom posudku bolo na rozdiel od predchádzajúce posudku MUDr. O. konštatované, že zranenie poškodeného mohlo byť vykonané otvorenou dlaňou a mohol si ho spôsobiť aj sám poškodený. Žalovaný s náhradou nákladov za znalecký posudok neakceptoval majúc za to, že nebol pre konanie účelný, dôvody oslobodenia žalobcu na uvedený posudok nepoukazovali. Žalobca si uplatňoval náhradu cestovného v sume 350 eur, ako jeho náklady na cestovné počas trestného konania, keď žil a pracoval v A.. Po tom ako žalobca pracovnou a nájomnou zmluvou dokladoval svoj pobyt v A. nebola táto položka sporná. Strany netrvali na výsluchu žalobcu. Celkovo si žalobca uplatňoval sumu 3.191,80 eura, teda náklady na obhajobu v sume 2.641,80 eura, cestovné 350 eur a 200 eur za posudok. Žalovaný s nárokom žalobcu nesúhlasil z dôvodu, že trestné konanie bolo vedené v súlade so zákonom, nebolo nezákonné preto nie je nárok žalobcu v zmysle zákona č 514/2003 Z.z.

6.Podľa Čl.19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

7.Podľa Čl.19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

8.Podľa Čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

9.Podľa Čl. 50 ods. 1 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

10.Podľa Čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

11.Podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

12.Podľa Čl.154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

13.Podľa Čl. 5 ods. 5 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

14.Podľa Čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

15.Podľa Čl. 6 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

16.Podľa Čl. 6 ods. 3 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:
a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;
b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;
c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;
d) vyslúchať alebo dať vyslúchať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;
e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

17.Podľa Čl. 8 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

18.Podľa Čl. 8 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej

bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

19.Podľa Čl. 13 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

20.Podľa Čl. 17 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. nič v tomto Dohovore sa nemôže vykladať ak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to Dohovor ustanovuje.

21.Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

22.Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

23.Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

24. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

25.Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26.Podľa § 4 ods. 1zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,
f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
m) orgán príslušný podľa podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

27.Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

28.Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

29.Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

30.Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

31.Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

32.Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

33.Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

34.Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

35.Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

36.Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

37.Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

38.Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

39.Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

40.Podľa § 13 zákona č. 274/2017 o obetiach trestných činov celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.12)

41.Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

42.Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica
a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu,
b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,
c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

43.Podľa § 12 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

44.Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,
e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

45.Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odnatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odnatia slobody,
b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

46.Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,
d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,
e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

47.Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu,
b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, ak nepresiahne jednu hodinu.

48.Podľa § 14 ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

49.Podľa § 14 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

50.Rozhodnutím NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93 zo dňa 28.06.1993 bolo prejudikované, že ten proti ktorému bolo trestné stíhane zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovenia §§ 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právna náhrada škody, spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady

na trovy nutnej obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám. Vzhľadom na zmenu zákonnej úpravy sa to vzťahuje aj na zákon č. 514/2003 Z.z. i s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 MCdo 15/2009 zo dňa 18.10.2010 podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Z rozsudku NS ČR sp. zn. 1Cz 41/1990 vyplýva, že v prípade oslobodenia obvineného sa považuje rozhodnutie o vznesení obvinenia, za nezákonné. Podľa nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo dňa 07.07.2016 pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia je rozhodujúce či sa podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, uznesenie ktorým bolo vznesené obvinenie je vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca. Z dôvodu objektívnej zodpovednosti za výsledok trestného konania sa celé trestné stíhanie proti žalobcovi považuje za nezákonné. Za spôsobenú škodu zodpovedá štát. Orgánom konajúcom vo veci náhrady škody v mene štátu je GP SR (rozsudok NS SR sp. z. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14.10.2015). Podľa § 4 ods. 1, písm. f), zák. č. 514/2003 Z. z., o veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, alebo správnom konaní. Zodpovednosti sa žalovaný nemôže zbaviť, lebo prokurátor nezrušil uznesenie o vznesení obvinenia a podal na súde obžalobu, dokonca voči oslobodzujúcemu rozhodnutiu špecializovaného súdu odvolanie na NS SR. Voči uzneseniu o začatí trestného stíhania podal žalobca s poukazom na § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. sťažnosť. Z obsahu trestného konania nebolo zistené, že by žalobca nejakým svojich nevhodným správaním čo konaním zadal príčinu pre začatie trestného stíhania. Po podaní obžaloby žalovaný nepreukázal, že skutočnosti odôvodňujúce oslobodenie žalobcu vyšli najavo až po podaní obžaloby, v konaní pred súdom a že trestné stíhanie, vrátane podania obžaloby, si žalobca zavinil sám. Oslobodení nebol z dôvodu, že by bol trestný čin prekvalifikovaný a takýto čin by bol už z uplynutia doby nestíhateľný, alebo dokonca, že by išlo čo i len o priestupok. Je právom, dokonca povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať trestný čin. Neznamená to však, že sa musí vzniesť uznesenie o začatí trestného stíhania voči konkrétnej osobe, alebo, že sa musí podať obžaloba. Svojim konaním zasahujú do osobnej integrity stíhaného subjektu, ovplyvňujú mu rodinné, pracovné vzťahy, postavenie, psychiku, život a to negatívne. Ak tak už urobia, tak ako v prípade, že je osoba vinná táto dostáva trest, musí žalujúci subjekt niesť dôsledok za omyl či nesprávne rozhodnutie. Takýto následok je aj náhrada škody pozostávajúca z nákladov žalobcu v trestnom konaní. Okresný súd nepovažoval iba samotné konštatovanie porušenia práva za dostatočné zadosťučinenie. Vzhľadom na uvedenú judikatúru a citované skutočnosti je daný základ nárok žalobcu voči žalovanému na preskúmanie výšky náhrady škody. Dotknuté uznesenie o začatí trestného stíhania bolo nezákonným rozhodnutím, žalovaný je pasívne legitimovaný.

51. V zmysle ústavy SR ako aj dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý Slovenská republika ratifikovala, má každý občan právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, aby jeho záležitosť bola spravodlivo v primeranej lehote prejednaná, má právo sa obhajovať sám, alebo prostredníctvom obhajcu. Každý občan má nárok na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu iného štátneho orgánu a musí mať účinné právne prostriedky nápravy. Pokiaľ v citovanom zákone nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy zo zodpovednosti za škodu Občianskym zákonníkom. V zmysle citovanej ústavy SR a dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má občan právo na náhradu škody aj vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Občiansky zákonník upravuje právo dotknutej osoby na nemajetkovú ujmu. Súd mal za to, že v tomto prípade tak zákon č. 514/2003 Z.z., dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992, ako aj Občiansky zákonník dostatočne zabezpečujú právny nárok žalobcu, pričom tieto sa vzájomne prekrývajú. Súd postupoval v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. majúc za to, že postupom podľa tohto zákona je dostatočne vyporiadaný nárok žalobcu a nie je dôvod pre postup podľa ďalšieho citovaného zákona či dohovoru samostatne.

52.Vznesené obvinenie bolo uznesením zo dňa 15.02.2007. Trestné konanie voči žalobcovi sa skončilo 08.09.2016 definitívnym oslobodením. V predmetnom trestnom konaní vznikla žalobcovi škoda, keď musel uhradiť svojmu právnemu zástupcovi v trestnom konaní trovy právneho zastúpenia. Odmenu za právne zastupovanie platil podľa tarify vyhlášky č. 655/2004 Z.z. , úhradu dokladoval pričom túto sumu si uplatňoval. Vzhľadom na námietky žalovaného súd neakceptoval dva písomné úkony právnej služby a s nimi spojené režijné paušály. Podľa súdu proti konkrétnemu rozhodnutiu možno priznať za úkon odvolanie len jeden krát odmenu, napríklad aj keby bola písaná na viacero krát, teda súd

neakceptoval úkon odvolanie a aj odôvodnenie odvolania ako dva oprávnené samostatné úkony, ale len jeden. Vyhláška uvádza nárok na odmenu za písomné vyjadrenie avšak musí ísť o účelne vynaložený úkon. Nebolo potrebné písomne zahlasovať odvolanie a potom dopĺňať dôvody aj keď na výzvu súdu. Hospodárne bolo podať odvolanie po doručení písomne vypracovaného rozsudku spolu aj s odvolaním. Obžalovanému by týmto spôsobom žiadna procesná ujma nevznikla, nezanikol by mu nárok na odvolanie ak ho podá až po písomnom doručení rozsudku s odôvodnením. Toto sa stalo vo veci pri dvoch rozsudkoch. Žalovaný okrem uvádzaných nespochybnil vykonanie úkonov právnej služby, nenapádal ich účelnosť, potreby ich vynaloženia zvoleným obhajcom, hodnotu. Z tohto dôvodu s poukazom na princípy CSP si súd, po oboznámení sa s nimi a trestným spisom, rozsah týchto úkonov osvojil za preukázané okrem úkonu z 16.08.2012 a 11.03.2015, každý s režijným paušálom nepriznané úkony spolu v rozsahu 140,78 eura súd zamietol. Ohľadne trov právneho zastúpenia si žalobca uplatňoval sumu 2.641,80 eura, vzhľadom na zamietnutú časť mu súd priznal z uvedeného dôvodu sumu 2.501,02 eura. Žalobca mal náklady v sume 350 spojené s cestovaním na úkony trestného konania, pričom išlo o náklady v rozsahu cestovného verejnou dopravou z miesta bydliska a výkonu práce do miesta úkonov v trestnom konaní. Súd tieto náklady považoval za účelne vynaložené a objektívne pretože mal právo žiť a pracovať v tomto prípade v A.o aj preukázal a žalovaný následne tieto náklady nepopieral. Išlo o bežné cestovné náklady verejnou dopravou. Spor strán bol ohľadne nákladov na znalecký posudok MUDr. A. v sume 200 eur. Súd tieto náklady akceptoval. Účelnosť posudku sa skúma nie len vzhľadom na výsledok trestného konania, ale aj na jeho priebeh. Nebolo podstatné, že obsah posudku nebol podkladom pre zdôvodnenie oslobodenia žalobcu. Posudok bol vypracovaný v priebehu trestného konania a mal význam pre obhajobu žalobcu ako obžalovaného. Podľa obžaloby mal žalobca poškodeného napadnúť päsťou, čo predmetný posudok nepotvrdzoval. Posudok bol teda urobený účelne vzhľadom na priebeh trestného konania. Spolu priznané náklady na právne zastupovanie, cestovné a náklady na posudok predstavovali sumu 3.051,02 eura. Súd vec posudzoval aj analogicky s civilným konaním. V prípade neúspechu jednej spornej strany má druhá sporná strana nárok na náhradu trov konania. Aj v trestnom konaní sú proti sebe dve v podstate sporné strany prokurátor a obžalovaný a v prípade neúspechu by mala byť povinnosť druhej strany preplatiť trovy konania ak nejaké vzniknú. V trestnom konaní je to však možné len cez zákon č 514/2003 Z.z. Z titulu náhrady škody súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.051,02 eura žalobcovi. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania. Žalovaný dobrovoľne neuhradil žalobcovi danú sumu, preto sa nasledujúci deň po odmietnutí tohto nároku dostal s plnením do omeškania. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania z náhrady škody. Súd preto žalovaného z uvedenej priznanej sumy (3.051,02 eura) zaviazal aj na zaplatenia úroku z omeškania od 24.07.2018, odo dňa po doručení vyjadrenia žalovaného k uplatnenému nároku z 02.07.2018, vo výške 5 % ročne v zmysle § 517 O.z. a Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.. V zmysle § 232 ods. 2 CSP súd povolil žalovanému dlžnú sumu splatiť v 30 dňovej lehote z dôvodu potreby subjektu konajúceho za štát zabezpečiť uvedené finančné prostriedky zo štátnej pokladnice.

53.O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP. tak, že žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania priznal v rozsahu . Nárok súd posudzuje výlučne s pohľadu úspešnosti strán k predmetu žaloby. Súd mal za to, že strany boli pomerne úspešné. Z celkovej žalovanej sumy 3.191,80 eur priznaná suma 3.051,02 eura prestavuje 95,59%. Zamietnutá bola žaloba v sume 140,78 eur a žalovaný tak bol úspešný v rozsahu 4,41%. Žalobca tak bol prevažne úspešnejší v rozsahu 91,18% (95,59 - 4,41).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.
V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.